

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 3 2002 31/98

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

Innehåll

- sid 2 Har ni hört
- sid 3 Krönikan
- sid 4 Jag en Skubbare
- sid 5 K30 Mitt längsta lopp
- sid 6 Mont Blanc
- sid 11 USM
- sid 12 tabell SM-test
- sid 13 Skubbaren testar SM
- sid 14 Klubb-shopen
- sid 16 Horoskopet
- sid 18 25-mannakorten
- sid 22 Helg utan älg
- sid 25 Ulrica Møllergårds juristbyrå
- sid 26 Åland here we come

Redaktion *SNÄTTRINGE-Skubbaren*

Nadja Dahlström nadja_d@hotmail.com

Sofia Persson sofia.persson@mobigym.se

Erik Paulsson, ol_erik87@hotmail.com

Kristin Morén, kristin@eo.se

Leif Andersson

leif.andersson@programbyggarna.se

Fram sidan

25-manna. Ordförande stämplar näst sista kontrollen på sträcka 6.

Internet

<http://www.snattringesk.a.se>

Detta nummer sponsras av EO Print

Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Har ni hört...

...att en av ledarna på Idreläget förmanade barnen att inte tappa sina matbiljetter.

...att en av ledarens barn tappade sina matbiljetter.

...att Martin gick in på damtoaletten på Idreläget....

...för att det inte fanns någon handduk på herrtoaletten eller...

...för att det fanns ingen tvål!!!!

...att två gamla tuppar försökte nästla sig in på damernas skogsrafest.

...att Micke Gelius åter har börjat synas på träningar och tävlingar.

...att tjejkorna ska åka Tjejvasan.

...att det är ungdomsutbyte mellan Järfälla och Snättringe.

...att Höstlunken hamnade på förstasidan i Mitt i Huddinge.

...att damerna hade egen Helg utan älg på Gotland.

Klubbkänsla

I Italien där betyder fotboll allt, där är laget och fotbollen viktigare än familjen. Känslan hos supportern till laget är oerhört stark och många älskar sitt lag mer eller lika mycket som sin familj. På sportnytt ser jag ett inslag om Fiorentina fans som trots att laget flyttat ner tre divisioner från högsta serie A, fortfarande hyser lika stor kärlek för sitt lag.

På jobbet frågar min kvinnliga arbetspartner Elodie mig hur detta är möjligt. Hur kan ett fotbollslag komma före sina barn eller hustru? Skulle du värdesätta Snättringe mer än dina familj frågar hon.

Hon får mig att börja tänka på klubbkänslan jag har för Snättringe SK. Klubben betyder oerhört mycket för mig. Ett par timmar varje vecka i 15 års tid har jag tillbringat med SSK, och ju längre tiden går desto mer betydelsefull blir Snättringe för mig, några av mina absolut bästa vänner finner jag i Snättringe. Så nog tycker jag om mitt SSK, men kanske inte så mycket att jag prioriterar det först av allt här i mitt liv, som vissa fotbollsfans gör. Jag känner att Snättringe SK är viktigt för mig, men att jag saknar den där omedelbara korta men intensiva tok-glädjen som jag finner i min andra klubb, AIK.

Klubbkänslan för AIK är på ett annat sätt. När AIK gör mål eller vinner en match så sprudlar jag av glädje och vill krama alla som är i närheten, och när AIK förlorar blir

jag så arg att jag inte vet vad jag skall ta vägen. Kan man blanda de här två känslorna så tror jag att man komma i närheten av vad fanatikerna känner.

Men kan jag få samma glädje känslor på en leråker som på Råsunda? Javisst! Som ni märkte så hade vi Söders OL som grannar på 25-manna. Jag lade märke till hur Södersfolket intensivt lyssnade på varje radiorapport från Per Forsberg., är vi med eller inte? Ingen vågar säga någonting. Sedan kommer namnet alla väntade på, Anki Xyländer är femte kvinna vid radion på sträcka 24. Ett vilt glädjebryter ut, folk kramar varandra, knytnävar knyts och alla är överlyckliga.

Snättringe SK är ingen toppklubb och vi vinner inte så ofta 10-mila. Men det är viktigt att vi mäter framgång på vårt sätt. Anna Tidermans 9:e placering på USM är jättebra för oss. Nu åkte jag inte hem till Anna för att krama om henne, det är för långt dit, men ganska omedelbart spred sig gratulationerna på hemsidan. Eller varför inte ta 25-manna förra året då vi arrangerade. Med ett leende på läpparna gick vi alla runt och var lite stolta över vad vi hade åstadkommit. Kan vi ta tillvara på sådana tillfällen lite bättre så tror jag att vi ganska snart får ett ryckte om oss att vi är en den klubb som trivs bäst ihop, för vi är många som älskar Snättringe SK.

Stefan Granath

JAG EN SKUBBARE

Namn: Cecilia

Ålder: 12 år

Bor: Stuvsta

Familj: Mamma, pappa, storebror,
lillebror och en massa djur!!!!

Utbildning: Går på Södertörnsfriskola

Arbete: Har inget

Uppdrag i klubben: Orientera

Varför började du orientera? Jag följde med
Maria Movin på en träning och så tyckte
jag att det var kul så jag började...

Hur ofta tränar du? 2 – 3 gånger i
veckan

Målsättning? Komma i mål !!!!

Största framgång: Jehhhhh.....har inte haft
så stora framgångar.... :)

Största besvikelse: Vet inte riktigt...
brukar alltid vara glad när
jag kommer i mål :)

Övriga intressen: Teater, sång m.m.

Har du kabel-TV? Nej... :(

Senast lästa bok: Oj...vet inte riktigt...
kommer inte ihåg ...

Beskriv din tandborste? Gul och genom-
skinlig.

Vad åt du till frukost? Kalaspuffar :)

Beskriv dig själv: Envis, datanörd, rolig.

*Vad tycker du om SNÄTTRINGE-
Skubbaren?* Den är bra.

K30

Mitt livs längsta lopp (hittills)

Lördagen den 28/9 -02 gick Lidingöloppet av stapeln. Det var första gången som tävlingsklassen för kvinnor var 30 km.

Det skulle vara roligt att pröva på tänkte jag och anmälde mig. (Brosan skulle också springa, så det peppade också en del.) Väl framme vid startfällan började man få lite ångest. För lite träning som vanligt. Startskottet smäll och damerna som fick stå längst fram sprang iväg. Herrarna var dock snabbt förbi..

De första 10 km gick lätt, nästan för lätt. Vid 13 km började man dock känna av benen, samt att jag hade druckit för lite innan loppet. Vid 15 km var det som tur var vätskek kontroll. Varmed man fick nya krafter.

Nästa tuffa period var mellan 17–20 km. Hade nästan funderingar på att gå av vid 20 km. Väl framme ångrade jag mig. Hade man

Nadja på väg in mot mål

kommit så här långt, skulle jag försöka ta mig i mål också. Nya bitar bananer och blåbärssocker gjorde också att humöret samt orken blev bättre. Dessutom stod några arbetskamrater och hejade. Dem kunde man ju inte svika.

De sista 10km gick relativt lätt, trots att det tidsmässigt var de långsammaste 10 km passet under loppet. Nu var benen stumma och krampen var inte långt borta. Att spurta i mål kunde man glömma. Tiden blev 3.15.27, vilket jag är nöjd med. Jag var helt slut efter loppet. Kunde ha somnat på gräsmattan bakom målet. Trots detta kommer jag nog att springa Lidingöloppet även nästa år. Då ska jag ha tränat mer!

Mont Blanc 4810

Mont Blanc beläget i Franska alperna är med sina 4810 meter Europas högsta berg. Det är en påfrestning för både kropp och själ att bestiga berget.

av Stefan Granath

För mer än ett år sedan satt jag i köket hos min kompis Andreas Svensson i Södertälje. Han hade då kommit över en resekatalog från franska UCPA (fritt översatt till franska friluftsförbundet). UCPA anordnar äventyrssemestrar i Frankrike för personer mellan 20–40år. Han visar mig en två veckors resa till Chamonix där man går en kurs som heter Mont Blanc. Kursen vänder sig till personer som har intresse av alpinism och att bestiga berg. Förutom en toppbestigning till Mont Blanc skall man även lära sig isklättring, bergsklättring och alpinism. Jag blir helt tagen på direkten, det här är något som jag vill göra! Då semestern redan var

planerad det året beslöt vi oss för att göra det sommaren år 2002.

Ett år senare sitter vi då båda två på Paris flygplats Charles de Gaulle, och väntar på vårt anslutningsflyg till Genévé. Därifrån åker vi tåg till Chamonix och de sista kilometrarna får vi lifta upp till Argentiere där centret ligger. Måndagen dagen efter träffar vi våran guide och våra gruppkamrater. Vi går ihop med två andra svenskar och en fransk kille. Våran guide heter Fred och är ca 180 cm lång och väger kanske 50 kg. Jag tänker att den här killen tröttar man nog inte ut i första taget.

På UCPA's resor ingår allt. Du får låna

nödvändig utrustning och alla grupper har en egen guide, oavsett om du går Mont Blanc kursen eller på picknick turer i bergen. Man bor i rum om fyra personer och stället håller med helpension.

Den första veckan skall vi lära oss alpinismens grundläggande kunskaper. Den andra veckan ägnas åt bestigningen av Mont Blanc. Den första dagen tar Fred med oss till glaciären "Mer du Glace". Här gör vi oss vän med stegjärnen och isyxan. Fred drar på i ett högt tempo. Bara en timma efter att jag för första gången snörde på mig stegjärnen står jag här nu i en spricka på ca 70 graders lutning och försöker att backa upp. Ingen av oss fem har tidigare klättrat och därför blir de tre första dagarna långa och tuffa. Tisdagen och onsdagen går vi upp på två mindre toppar om 3-3500 meter. Den ena på snö och den andra på klippor.

Det är svår klättring redan från början. Onsdagens topp känns också ganska obehaglig, den sista biten är bara på klippor och man går på avsatser knappt stora som min fot är bred. Nedanför stupar det ner flera hundra meter och jag vet att ramlar jag här är det bara St Per som tar emot mig. Säkringen uppe i bergen känns inte helt tillförlitlig. Jag sitter ihop med Andreas och på snö är säkringen den att om jag ramlar skall han bromsa upp mitt fall. På klipporna kan man lägga en repslinga runt en sten om man hittar en sådan och på så sätt få en säkring.

På torsdagen åker vi till Zermatt i Schweiz. Vi skall upp och bo på hög höjd och bestiga en topp som mäter 4250 meter. Dagen blir lugn, det är 15 mil till Zermatt och vandringen upp till stugan som vi skall bo på är lätt. Vädret är perfekt, solen lyser och inte ett moln syns på himmelen.

Med en öl i handen sitter vi bara och njuter på verandan till "Täschhytte" som stu-

Stefan firar sig ner från en av många "banor" på klippklättring i Chamonix.

gan heter. Vi befinner oss på 3100 meters höjd och vi skall inte gå upp på berget förrän kl 03.30. Anledningen till att vi startar så pass tidigt är att man vill gå upp medan det är svalt. När solen börjar värma kan det

Rickard och Magnus från Stockholm på väg ner från toppen av kammen.

hända att glaciären börjar röra på sig och att det uppstår sprickor.

Klockan 03.00 väcker den tysktalande ägaren oss och talar om att frukosten är serverad. Det är bara vi svenskar som kan tyska och vi får hela tiden översätta till våra franska vänner. Det känns som att jag skall ge mig ut på en sträcka på 10-mila. Pannlamporna tänds och ett långt ljusled bildas precis som på 10-mila. Vi är inte ensamma om göra bestigningen. Förutom våran franska systemgrupp som vi gjort allt med hittills är det ca 35 andra klättrare här. De två första timmarna går vi i mörker upp till det att glaciären tar vid. Lagom till att jag fått på mig stegjärnen och satt fast mig med

Andreas börjar det snöa. Det känns helt fantastiskt att i mitten av augusti vandra här i bergen och ha snön fallande ovanför mig.

Den första halvan av berget är lätt vandring, sedan blir det brantare och vi går över två kammar ca 4 dm breda innan den sista rejäla lutningen kommer. Andreas är nu helt slut. Jag får dra honom ett tag innan vi ropar på Fred. Fred kopplar ihop Andreas med sig och jag får gå med Dion, den franska killen i våran grupp. Med bara hundra meter kvar är Andreas så trött att han inte orkar ta ett enda steg till. Fred slår ner en isyx och sätter fast honom som en hund. Där får han vänta tills vi kommer och hämtar honom.

Känslan av att nå toppen är härlig. Rätt var det är så är det slut och jag har gjort min första bergsbestigning. Vi var 10 st som gjorde ett försök, bara sex stycken nådde toppen. Vi hämtar upp Andreas och börjar den långa vandringen ner igen till Täschhytte. Bestigningen har tagit sex timmar och jag är rejält trött när jag kommer ner igen.

Enligt planerna skulle vi gå upp på Mont Blanc måndag och tisdag, men det är för dåligt väder dessa dagar så toppbestigningen skjuts upp till torsdag. Fram till torsdagen klättrar vi på bergsväggar, klippklättrar och förbättrar våra kunskaper i snö och isklättring. Onsdagen blir lite grann av en vilodag då det är viktigt att vara fräsch inför torsdagen. Den här perioden har varit oerhört tuff. Varje dag är en ny utmaning och vi är alla överens om att det här har varit jobbigare än de värsta veckorna man haft i lumpen. Andreas kallar det för träningsläger och det ligger mycket i det.

Tillsammans är vi 10st i våra två grupper. Fem stycken får följa med till Mont Blanc. Andreas fysik anses för dålig och han får inte

Koncentrerade blickar – att klättra nedför är lika svårt som att klättra uppför.

gå upp. Han hänger dock inte läpp för det utan inser sina begränsningar och går med andra lättare grupper de sista dagarna.

Klättringen upp till Mont Blanc är uppdelad i två delar. Den första dagen tar vi tåget upp till 2350 meter. Därefter väntar en lätt vandring fram till 3100 meter, där klippklättringen tar vid. Härifrån är det 700 höjdmeter upp till den stuga som vi skall övernatta ligger. Det är den här passagen som är den farligaste på hela klättringen. Hitills detta år har det dött sex personer, de flesta stupar här. Man klättrar upp på en bergvägg som består av stora klippor. Två gånger måste man byta klippvägg. För att komma över till de båda klippväggarna måste man passera en brant ravin där det ofta rasar stenar. De flesta olyckor sker p.g.a. att klättrare blir träffade av fallande stenar. Vårn klättring uppför väggen går bra. Fred håller ett högt tempo och när jag kommer upp till stugan är jag helt slut men glad för att den här biten gått så bra. Tyvärr får vi

höra när vi kommer upp att det hänt en olycka bara 10 minuter bakom oss. Tre stycken klättrare hade fallit, varav en av de tre garanterat var död. Ett par killar från Göteborg bevittnade händelsen och sade att det var ingen trevlig syn när helikoptern landade strax bredvid dem med en ledlös person hängandes i linorna. Trots det som inträffade är det ingen som funderar på att bryta. Istället tycker våra guider att vi skall gå upp nu på eftermiddagen. Anledningen är att det är många som skall gå upp i morngon och att det kommer att bli trångt uppe på kammarna. Dessutom är vädret så bra så det är perfekta förhållanden att göra det nu. Jag hinner äta en baguette och ligger och laddar lite innan Fred kommer och säger att det är dags att ge sig av.

Inte ett moln syns på himmelen. Utsikten runt bergskedjan är magnifik, vi går helt själva på berget och jag kan inte påminna mig om att jag upplevt en sådan här fridfull känsla förut. Det är bedårande vackert och

Guiden Fred och Stefan på toppen av Mont Blanc 4810.

alperna visar verkligen sin bästa sida ljust nu. Det blir ganska brant direkt. Jag når en viss tröttnad ganska fort men känner att den inte stegras utan håller sig på samma nivå hela tiden. På 4450 meter ligger en räddningsstuga. Härifrån är det tre "kullar" som skall passeras innan kammen kommer och sedan slutligen toppen.

Efter den första "kullen" är jag och min kamrat Rickard helt slut. Luften börjar bli tunn och varje andning och steg känns ansträngande, kylan börjar komma och vinden med den. Här uppe är det -15 grader och så fort man stannar börjar man frysa. Efter en halvtimmes plågande till står vi slutligen där på toppen av Europas högsta berg. Vägen upp hit har varit det jobbigaste jag någonsin gjort. Nöjd med det jag gjort blickar jag ut över bergsmassivet och tar ett par snabba kort innan vi börjar färden nedför igen.

Väl nere i stugan igen är vi alla fem totalt utmattade, att gå nedför är inte lika jobbigt som uppför men inte långt därifrån. Men bakom allas trötta ansikten döljer sig ett leende. Gladast av oss alla är Anna. Anna är

en fransk tjej från Nice. Hon är väldigt söt och jag har alltid förvånats över hennes fysiska styrka. Tyvärr har hennes engelska kunskaper hindrat all form av konversation, men nu är hon så glad att engelskan helt plötsligt fungerar. Hon kramar om mig och säger detta var det roligast hon gjort i hela sitt liv. Jag gläds med henne, detta är något hon satt fram emot en längre tid och hon var nära att missa det p.g.a. skavsår som uppstått tidigare under veckan.

Dagen efter när all klättring är över går Anna och jag ihop ner till tåget. Den engelska som hon kunde igår har hon lämnat kvar uppe på berget. Ett leende, något ord på engelska blandat med franska och kroppsspråk, är det enda hon får fram. Det slår mig nu att vi har umgått i två veckors tid 24 timmar om dygnet och vi vet ingenting om varandra. Tyvärr finns det ingenting som jag kan göra åt det tänker jag och vänder mig istället mot Mont Blanc igen. Jag ser inte toppen längre men jag vet att den är där och att jag har varit där. Det är inte den svåraste toppen i Europa att bestiga men väl den högsta.

USM Ja, då stod vi där på cityterminalen och väntade på bussen som skulle föra oss ner till Huskvarna och USM. Alla var nervösa och virrade omkring, men tillslut kom bussen och nerfärden påbörjades.

Dagen efter var det dags att tävla och eftersom jag startade sent fick jag sova länge, och det är jag tacksam för. När det var min tur att gå till start hade jag börjat bli väldigt nervös. Innan var jag faktiskt inte det och tog det som en vanlig tävling men när jag insåg hur alla andra hade jättehöga mål så måste man ju själv försöka hänga med i det. Jag hade satsat på topp 30 för det var ju vad jag kom på 5-dagars, och dessutom hade jag inte gått så bra på tidigare tävlingar.

Jag var länge vid starten och tittade hur alla sprang och räknade ut vem som skulle springa ut före mig, det var Jennie Kollberg. När min starttid kom upp gick jag nervöst in i starfällan och väntade på nästa pip, då var jag inne i nästa fälla och nu var det snart bara att springa iväg. PIP, PIP, PIP, PIP; PIIIIIP och där var jag iväg, jag startade samtidigt som en H16 kille som stormade iväg i högsta hug. Och vid startpunkten delade vi på oss och jag sprang längs en stig och ut på ett hygge och ner till kontrollen som skulle vara en brant. Och där ser jag Jennie som startade två minuter före mig. JA det här går ju bra tänkte jag, vi sprang ut på en stig och hjälpte varandra att hålla tempo, men sen hade vi olika vägval upp till själva kontrollen. Jag såg inte henne mer. Jag kom upp till kontrollplatsen trött efter den jobbiga uppförbacken, och började leta efter skärmen, den skulle ju sitta här, men så

tittade jag upp och där satt den. Inte så mycket tid jag spillde där. Nästa kontroll, läsa in sig och sticka iväg, men det gick inte som jag tänkt mig och jag kommer för långt ner, blir stressad och börjar irra. Men hittar tillslut kontrollen. Sen försätter jag banan utan större bommar. När jag närmar mig mål och sista kontrollen hör jag speakern ropa ut mitt namn och jag skulle ungefär komma in på en 7:de plats för tillfället så jag ökar lite och när jag kommer ut på upploppet hejar Stockholm fram mig och jag kan öka ytterligare och jag hör att det gäller sekunder om jag skulle komma in på 6:e så jag springer ännu mer, men så får jag inte ner sportidenten i hålet utan fiblar och jag kommer på en delad 7:de plats i mål. Jag slutar som delad 9:a. Jag går och duschar äter spagetti och köttfärssås. Hejar som en galning när de andra från Stockholm kommer i mål. De tre bästa i varje klass fick pris och vi stod och hurrade för Elin Skanze som kom 2:a i D16. Sen var det dags att åka tillbaka till skolan, och vi spelade Stockholmslåten hela vägen. De andra distrikten i samma buss blev lite galna till slut. Men vi fick igen, för på vägen ut till tävlingen nästa dag hamnade vi med några som satt och spelade Västergötlands hemska låt. Vi åt middag och sen var det dags för samling för att gå igenom morgondagen och dela ut Stockholms orienteringsdress som man bara

fick låna. Jag hamnade i första laget eftersom jag kom bäst bland Stockholmsarna på lördagen. Sen fick vi pristagare skynda iväg till prisutdelningen som var någon km bort i en simhall. När vi blev uppropade att komma fram reste sig taket av hurrarop från Stockholm.

Dagen där på var det dags för den berömda kavlen och jag fick springa andra sträckan, det var lite nervös om man ska uttrycka det lätt. Det var dags för alla ritualer. Det hela började med att vi skulle dansa Stockholmsdansen i målfällan. Och innan starten skulle alla H15 killarna stå och kissa på rad, det missade vi alla andra, tyvärr. Sen var det dags för starten, men någon utav Stockholmslagen hade tappat sin sportident bricka. Alla i Stockholm sprang omkring i gräset och letade, det måste sett väldigt kul ut. I sista sekund fick vi en reservpinne.

Startskottet ljöd och alla satte iväg. Vi tje-

jer på andrasträckan började värma upp. Nu var jag verkligen nervös och jag väntade på att Stockholm skulle komma. Och där kom han, jag sprang iväg och försökte se åt vilket håll jag skulle springa. Jag sprang och sprang, men det gick verkligen inge bra. Men jag blev påhejad när jag kom in i alla fall. När jag kommit in i växlingsfällan hör jag någon skrika att vi har stämplat fel och jag går då bort och stämplar ut. Tyvärr stämplade andralaget också fel och det blev istället tredjelaget som blev först i Stockholm. Sen var det dags för hemresa och när vi började närma oss Stockholm satte vi på Stockholmslåten och dansade loss i bussen. Stockholm, Stockholm stad i världen Stockholm, Stockholm världens stad Stockholm, Stockholm härlig är den Stockholm, Stockholm gör mig glad!

Jag nynnär den fortfarande och längtar redan till nästa år.

Poäng Skubbarens Svenska Mästerskap-test

	Lång-SM	Klassiska SM	USM	Kort SM	SM i Scout-femkamp	Budkavle-SM	Skol-SM
Information	4	2	3	4	2	2	3
Anmälan	4	3	5	3	5	4	5
Logi	2	3	3	3	3	2	3
Frukost	3	3	3	4	4	3	4
Lunch	4	3	3	4	3	4	
Middag	3	2	3	1	3	2	3
Transport	3	3	5	4	3		2
Dusch	3	3	3	4	3	3	4
Deltagarkuvert	5	2		5	2	4	4
Bagagettransport	5	5	4	2	5		3
TC	4	4	4	4	4	4	3
Publikvänlighet	5	3	4	5	5	5	5
Väder	3	3	2	3	2	4	5
Resultat	3	3	4	3	5	2	4
Presenter	1	1	1	4	2	1	1
Terräng	4	4	4	4	2	3	4
Banor	5	5	4	5	2	4	5
Disco							3
Medel	3,6	3,1	3,6	3,7	3,3	3,2	3,6

Skubbaren testar Svenska Mästerskap

I serien "Skubbaren testar" har vi nu kommit fram till de svenska mästerskapen. Något otippat valde Skubbaren då att fokusera på SM i orientering med SM i Scoutfemkamp som en bubblare. Testpatrullen bestod av Sofia P, Therese P, Elin S, Ingrid S, Yvonne A, Anna T, Fredrik H, Per H, David P, Erik P och Lisa J.

De tävlingar som vi testat är:

Lång-SM	7-8 april	se tabell sid 12
Klassiska SM	14-15 september	Göteborg
USM	14-15 september	Skinnskatteberg
Kort-SM	20-21 september	Huskvarna/Jönköping
SM i Scoutfemkamp	21-22 september	Köping
Budkavle-SM	22 september	Kisa
Skol-SM	28-29 september	Norberg
		Åmål

Testerna gick till så att varje tävling bedömdes i ett antal kategorier, t.ex. logi, banor och publikvänlighet. Betygsskalan går från 1 till 5, där 5 är det bästa betyget. Alla tävlingar har inte gått att bedöma i samtliga kategorier och därför saknas ibland betygssättning. Några kategorier kräver en förklaring. I kategorin presenter bedöms de presenter som deltagarna fått. Här betyder en etta att det inte funnits några presenter.

Kategorin resultat är inte en bedömning av resultatgivningen på tävlingen, utan en bedömning av resultatet som våra deltagare presterat. Den bästa prestationen stod här Ingrid och Yvonne för, som tog sin andra raka seger i SM i Scoutfemkamp.

En samlad bedömning av de SM-tävlingar som testats är att de är välarrangerade. De saker som fungerat mindre bra har i allmänhet gått att lösa, även om t.ex. startlistorna till finalen på klassiska SM kom upp väldigt sent.

Vidare skulle nog bedömningsprotokollet behöva utvecklas något, eftersom vi inte är helt övertygade om att medelbetyget speglar vilket arrangemang som var bäst.

Segrare i testet blev efter överläggningar två tävlingar: USM och Kort-SM. Vilken tävling just du ska satsa på att få åka till kan väl lämpligen avgöras av din ålder, men tänk på att det krävs en del för att bli uttagen, så det är säkrast att börja träningen nu.

Ann Märts i klubbshopen.

Klubbens T-shirt är vit med klubbmärke och kostar 150:-

Klubb-shopen

Har du problem med att hitta julklappar? Besök klubbshopen. En mössa är aldrig fel när det blir kallt om öronen.

I år är det tre som ansvarar för klubbshopen, Eva Andersson, Ann Märts och Sture Lantz. Klubbshopen har öppet på torsdagar under höst/vår-säsong. Men behöver man handla och inte hinner vänta till en öppen torsdag, går det bra att ringa Ann Märts för att komma överens om en lämplig tid att handla på. Hennes telefonnummer är 08-774 76 51, 070-392 71 70. Det är ingen dålig service vi erbjuds. För det har ju hänt att man ska på läger och upptäcker precis innan att allt är urvuxet.

Klubbshopens sortiment består i bl a tävlingsdräkten. Den finns i två varianter med en prissättning som är uppdelad i barn och vuxen. Åldersgränsen går vid 21 år. Dvs är du under 21 år får du handla för det lägre priset. Den billigare sorten som finns på bild här bredvid, kostar för barn 75:- och vuxen 150:-. Den andra är lite dyrare och kostar för barn 125:- och vuxen 250:-. Tävlingsdräkten består av långa byxor och långärmad överdel. Det finns kortärmade överdelar, ”sommartrojor”, att köpa separat. Priset är för barn 50:- för den billigare och 75:- för den dyrare. Vuxen kostar 75:- resp. 125:-. Man kan också köpa tights för 275:-

och benskydd för 100:- separat.

Sedan finns vind/överdragsoverallen. Den kostar 600:-. Ett tag var det kampanjpris för de yngre på den. Men det är borttaget nu. Löparoverallen som är mörkgrön kostar 700:-. Den köps in efter insamling av beställningar. För tillfället finns det några ex kvar utöver de som redan är beställda.

Vinteroverallen beställs också om det finns intresse. Priset kan variera beroende på hur många som köps in.

Det finns klubb nålar och tygmärken för 25:-/st. Klubbens mössor kostar 75:-. Nytt i sortimentet är klubbens egna T-shirtar. De kostar 150:-.

Lycka till med julklapparna.

Vind/överdragsoverall kostar 600:-.

Här är den billigare varianten av tävlingsdräkt. Den kostar för barn 75:- och vuxna 150:-.

En mössa kan aldrig vara fel i vinter. Den kostar 75:-.

Horoskopet

Stenbocken

(22/12 – 20/1)

Du kommer att dras med en dålig ekonomi i början av säsongen. Den förbättras dock i och med en vinst. Under Stockholm City

Cup kommer du att få blandade resultat. Så det är bara att sätta igång och träna för det kan behövas.

Turfärg: röd Tur nummer: 36329

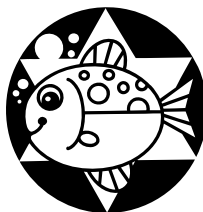
Vattenmannen

(21/1 – 18/2)

Var noga med vilka skor du använder under vårens tävlingar, för det kommer att få en stor betydelse för dina tävlingsresultat.

Tänk på detta när du köper nya skor. Du kommer dessutom lida av nageltrång.

Turfärg: Blå Turnummer: 306195

Fisken

(19/2 – 20/3)

Du får se upp för alla björnar i Visättra, speciellt när du springer vårens teknikträningar. Försök åka med på

dalahelgen, eftersom du kommer att ha stora framgångar där. Se upp för rötter i skogen för du kan lätt stuka dina fötter.

Turfärg: Vit Turnummer: 27240

Väduren

(21/3 – 20/4)

Ditt kommande tävlingsår kommer att gå i berg – och dalbana. Mycket skador men även en del höjdpunkter. Din relation till

din älskade kommer att ta en negativ vändning, men det hela reder upp sig till slut.

Turfärg: Gulrutigt Turnummer: 27214

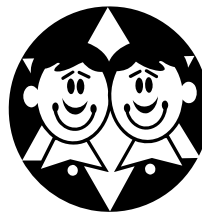
Oxen

(21/4 – 21/5)

Under 10-mila arrangementet kommer du att möta en gammal barndoms vän som du inte har sett på mycket länge. Den övriga

säsongen kommer att gå som en dans med massor av olika segrar.

Turfärg: Gul Tur nummer: 29200

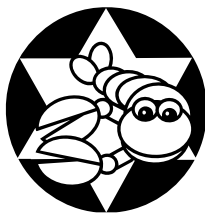
Tvillingarna

(22/5 – 21/6)

Var noga med att anmäla dig till Måsenkavlen, för vid växelfällan kommer du få ditt livs chock.

(kan vara positiv) Tänk på att vara koncentrerad i skogen och försök att inte tänka på det som du precis har upplevt. Resten av säsongen löper utan problem.

Turfärg: Mörkgrön Turnummer: 43400

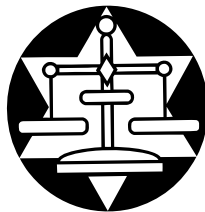
Kräftan

(22/6 – 22/7)

Din tävlingssäsong kommer att flyta på ganska bra, utan några skador. Däremot kommer din ekonomi att förbättras genom att du vinner en större prissumma.

Var också noga med att kolla kodsiffran, för du har en stor risk att stämpla fel.

Tur färg: Blårandigt Turnummer: 42675

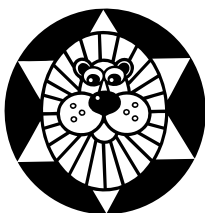
Vågen

(24/9 – 23/10)

Om du åker med till Närkehelgen har du tyvärr en tendens att springa kontrakurs. För att kompensera kontrakursen kommer du att hitta ett stort murkelställe.

Under resten av säsongen kommer du varken träna eller tävla lika mycket som du brukar.

Tur färg: Grönrandigt Turnummer: 27239

Lejonet

(23/7 – 23/8)

Du har kommit hem från en resa och du märker att din relation till orienteringen har förändrats. Se till att

din pannlampa fungerar för det händer något speciellt mellan 6:e och 7:e kontrollen på Mila by night. Tävlingsssäsongen kan få ett snabbt slut, eftersom du har en stor risk att få en långvarig förkylning.

Tur färg: Brunrandigt Turnummer: 43300

Skorpionen

(24/10 – 22/11)

Om du tränar mycket och spikar alla kontroller kommer du att få stora framgångar under året. Lyckligtvis har du också en liten

risk för skador. Däremot kommer din ekonomi inte se så bra ut. Du kommer att få oväntade utgifter.

Tur färg: Brun Tur nummer: 27241

Jungfrun

(24/8 – 23/9)

Du kommer att få tillökning i familjen. Du kommer nämligen att hitta ett skadat djur på din träningsrunda som du och din

familj tar hand om. Annars kommer ditt tävlande inte gå så bra, under de riktigt stora tävlingarna.

Tur färg: Svart Turnummer: 38715

Skytten

(23/11 – 21/12)

Ditt liv kommer att förändras radikalt efter det att du har flyttat från din trånga 1:a. Eftersom du nu har större utrymme kommer du att skaffa dig ett husdjur. Som du

har märkt har din ekonomi försämrats, så håll i pengarna eller köp lotter!

Tur färg: Lila Tur nummer: 27213

25-mannakorten ur banläggarens synvinkel

Årets 25-mannahelg var förlagd till Flottsbro med Tumba/MIK som arrangör av 25-manna medan vi tillsammans med Södertörn arrangerade kortdistansen. Området har inte använts i orienterings-sammanhang på senare år eftersom kartan började bli väl åldersstigen. Terrängen är mycket varierad med hissande branter mot Albysjön. Uppe på höjderna finns gott om lättlöpt hållmarksterräng men även en del tätare ungskogspartier. Eftersom området är stigrikt fanns det alla möjligheter att både lägga lätta ungdomsbanor och svåra och varierande vuxenbanor.

25-manna korten är en av Sveriges största individuella tävlingar (förutom 5-dagars) med ca 3500 deltagare så det krävs en hel del jobb att arrangera den. För min del började banläggningsjobbet för ungefär ett år sedan med att mycket noga gå över den nya kartan som Per Samuelsson i Mälärhöjden ritat. Arbetet pågick under hösten/vintern och hade två syften, dels att kolla kartan och korrigera eventuella fel, dels att lära känna området inför banläggningsjobbet.

Under våren gjordes den teoretiska delen av banläggningen. Nu hade jag god nytta av terrängkänningen som jag skaffat tidigare. Eftersom 25-manna mest skulle gå på den södra delen av kartan fick vi lov att utnyttja den norra delen, för att i största möjliga mån använda skilda terrängpartier.

Rune Rådeström, årets banläggare.

Cissi stämplar vid en av de sista kontrollerna.

En del av 25-mannaTC.

Första momentet i banläggningen är att välja startplats. Efter en hel del funderande fastnade jag för två startplatser. Från en start norr om kyrkogården gick det att få ut såväl lätta ungdomsbanor (de är oftast svårast att lägga) som de korta men svåra banorna. Den andra starten för de längre banorna placerades nära Glömstadalens IP. Härifrån kunde man utnyttja kartans detaljrika mittparti för de längsta banorna.

En svårighet när man skall lägga många banor (det blev till slut 51 banor fördelade på 60 klasser) är att variera sig så att banorna inte blir alltför lika. Till hjälp har man ett

dataprogram, Controlpoint, där man lägger in banorna, kontrolldefinitioner och beräknat antal deltagare per klass. Med hjälp av programmet kan man se hur många som kommer att passera varje kontroll och utefter det justera banorna så att det blir ungefär lika belastning på näraliggande kontroller.

När banförslagen var klara var det dags att märka ut alla 144 kontroller i terrängen. Det skedde under juni så att bankontrollanten kunde göra sitt jobb under sommaren. Nu började även jobbet med att lägga in banorna i kartritningsprogrammet OCAD

Markan var välsorterad.

Det kunde bli ganska kallt i blåsten nere vid sjön. Då kan det vara skönt att värma sig vid grillen.

för banpåtrycket. Det var ett ganska krångligt datatekniskt jobb där fick jag stor hjälp av Göran Nilsson.

Sista månaden före tävlingen återstod två större jobb, spika kontrollställningar och att göra iordning allt materiel till kontrollerna. Kontrollerna delades in i sju områden där olika personer hjälpte till med kontrollbyg-

get medan Lasse Cedérus fixade allt materiel till kontrollerna.

Problem och orosmoment

Under banläggningsjobbet dök det upp en del problem och orosmoment som dock löstes efter hand.

- Under kartreknoseringen togs ett mycket stort hygge upp där jag funderat på att lägga en start. Det visade sig sedan att det skulle bli en utvidgning av kyrkogården så jag fick välja en annan startplats.
- Det förekom även omfattande gallring i en del av området som måste markeras som svårlopt terräng på kartan.
- Trots att markförhandlingarna tycktes klara (de sköttes av 25-manna) fick vi inte lov att använda ett mindre parti där många banor var planerade. Miljökontoret i Huddinge var rädd för slitageskador. Det innebar att hälften av banorna måste kortas av vid det aktuella området och förlängas på ett annat ställe. Det medförde en hel del extra jobb. Resultatet blev att alla banor måste passera ett smalt parti där det blev

Markchef Per Holgersson.

Fredrik på väg in i mål.

mycket tätt mellan kontrollerna.

- En glänta där de lättare banorna måste passera användes som soptipp för kyrkogårdsavfall. Gläntan ändrade karaktär flera gånger då djupa gropar grävdes och stora jordhögar lades upp. Man visste inte hur det skulle se ut vid tävlingsdagen.

- En kraftledning intill Flottsbrogården skulle rivas under hösten och det gick inte att få besked om det skulle ske före tävlingen. De lättaste banorna skulle följa ledningen och även ha en kontroll på denna. Problemet löstes genom att flytta kontrollen och vi planerade att snitsla om ledningen var riven på tävlingsdagen.

- En månad före tävlingen var det stora mountainbiketävlingar vid Flottsbro. Det fanns risk att stigar skulle köras upp i terrängen. Så skedde dock inte så man höll nog till på befintliga stigar.

- Ett allvarligt problem dök upp endast några veckor före tävlingen. Man tog upp ett hygge intill Flottsbrogården för att bygga campingstugor där alla banor skulle passera och där det även fanns kontroller. Kartan var redan tryckt och banpåtrycken klara så vi fick lösa problemet med kartkomplettering vid starterna. 25-manna drabbades

värre, man måste trycka dit hygget i efterhand på kartorna med en extra kostnad på 11000 kr.

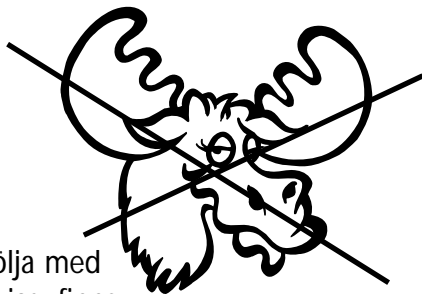
Den viktigaste slutsatsen av årets tävling är att markägarkontakterna är oerhört viktiga. Trots att markförhandlingarna gjordes av en mycket erfaren markförhandlare blev det problem när förutsättningarna ändrades.

Trots allt var det ett kul jobb att vara banläggare. Området passade bra för en kortdistanstävling där det gick bra att lägga både lätta och svåra banor. När sedan tävlingen är över och allt gått bra känner man sig som banläggare nöjd. Samtidigt känns både lättnad och en viss tomhet när allt man jobbat med under ett år bara plötsligt tar slut.

Cissis pappa Ulf provade på en av direktbanorna.

Helg utan älg

Jag fick ett telefonsamtal från Ylva, –Vill du följa med till Gotland? Vi har en plats över. –Oj tänkte jag, finns det verkligen banor för mig? Efter lite tveksamhet främst rörande min egen orienteringsförmåga tackade jag ja! Och det ångrar jag inte.

Under en helg i oktober går varje år ”Helg utan Älg” på Gotland. Södertörns damer brukar åka och det är alltid en helg utan barn och karlar. Eftersom Ylva har varit

Lotten, Ylva och Maggan på TC.

Södertörnstjej tills Jonny ”lockade” över henne till SSK, är hon en av dem som brukar åka. I år fick Agneta och jag erbjudandet att få följa med.

Vi var åtta glada tanter, fem från Södertörn och tre från Snättringe som tog båten en fredagsnatt över till Gotland. 5:30 blev vi väckta av att nu var vi framme. Det hade gungat ordentligt. Ryggsäckarna som stod på golvet hade vält. Som tur var hade jag varit så trött att jag somnat på en gång innan jag hann bli sjösjuk.

När vi kom iland bokade vi in på hotell och åt frukostbuffé. Sedan bar det av till Torsburgen för första dagens tävling. Jag och Maggan sprang D45M. Lotten sprang D45 och de övriga D40. Jag hade varit lite orolig för hur banorna skulle vara. Alla hade sagt att det var så svårt att orientera på Gotland. D45M var en enkel bana med mycket spring. Det hindrade inte mig för att ha för bråttom vid ett tillfälle i alla fall. Nåväl jag kom i mitten och jag kände mig nöjd. Anita i Södertörn vann D40.

Efter att ha duschat medan snöflingorna dalade ned från skyn var det dags att åka in

till Visby. Fikadags på Skafferiet. Det är ingen bantarresa det handlar om. Vi hamnade bredvid en trubadur som överröstade allt. Mellan låtarna försökte vi prata banor. Till slut gav vi upp och åkte tillbaka till hotellet.

Efter att ha duschat igen, värmt upp oss och svidat om var det dags att gå på restaurang. Den hade Maggan boka på Wallers. De hade ruskigt god mat. Efter maten kände jag mig dåsig. De få timmarna sömn under natten började ge sig till känna. Jag längtade till hotellet. Men då sa Agneta till mig i barsk ton –Nu följer du med. Det var bara att sluta sjåpa sig och hänga med. Det blev en pub med mycket folk på.

Nästa dags tävlingar hade långa banor. Därför sprang de flesta motion istället för tävlingsklass. Maggan och jag retade de andra för att de klassat ner sig och sa att de fuskade och kallade dem för prisjägare. Men jag hade gjort samma sak om jag hade haft så långa banor som tävlingsklasserna hade.

Banorna var betydligt svårare och längre än dagen innan. Jag tyckte det var roligare. Maggan startade två minuter efter mig. Jag skojade och berättade att en gång hade en sprungit om mig redan innan jag nått startpunkten. Den här gången kom Maggan i

Så här kul har man om man heter Anita och Tina.

kapp mig innan första kontrollen. Sedan sprang vi mer eller mindre tillsammans. Vi valde olika vägar men möttes hela tiden in mot kontrollerna. Sedan sprang hon dessutom om mig på slutsträckan. Men jag slog några andra som jag har blivit slagen av på

Efter att ha varit ute i kylan är det skönt att värma upp sig innan restaurangbesök. Från vänster Agneta, Fia, Lotta. På andra sidan Maggan och Ylva.

På restaurang Wallers. Från vänster fram sitter Anita, Agneta, Tina och Fia. Från höger fram sitter Lotta och Maggan. Ylva som är skymd sitter bakom Maggan.

andra tävlingar så jag känner mig ganska nöjd ändå. Fia från Södertörn vann D35M

Söndagens väder var soligare och varmare. Vi tog en tur till Katthammarsvik och klättrade upp på klinten. Det var underbar utsikt. Ylva plockade slånbar. Det kanske blir saft till nästa resa?

Sen var det dags för fika igen. Vi åkte till det berömda Walin inne i Katthammarsvik. Där fanns det att välja på. Mums. Det var dessutom billigare och godare än dagen innan. Jag tror att någon sa att det var K-märkt. Om inte så borde det vara det.

Jaha, helgen gick fort men det gör det när

Walins konditori i Katthammarsvik. Från vänster Fia, Lotta, Maggan och Ylva.

man har roligt. Det var bara hemresan kvar. Vi körde ombord och rusade till cafeterian. Där blev det jättekö till matbuffén. Jag var hungrig och allt smakade gott så dags.

Nu började vi planera framtiden. Och framtiden heter Tjejvasan. Vi är sju stycken som ska åka, fyra från Södertörn och tre från Snättringe.

Nästa år måste vi få ihop ett gäng tanter från Snättringe och åka till Gotland. Det har varit en toppenresa med fina tävlingar, bra boende och ett toppensällskap.

Jag måste dessutom få revansch mot Maggan.

SSK var representerat av Agneta, Göran (som åkte dit själv) Ylva och Kristin.

Ulrica Mellergårds Juristbyrå

En intervju med Ulrica Mellergård.

Ulrica, du har nyligen öppnat en egen firma. Vad är det för företag?

Det är en juristbyrå, inriktad på familjerätt. Det är en juridik som står oss alla nära. Hit hör bl a äktenskapsrätt och dödsfallsjuridik som exempel på vad det är kan vara, upprättande av testamenten, bouppteckningar, äktenskapsförord och hjälp vid bodelningar.

Skatterätten är en naturlig del av detta och jag göra upp skattekalkyler så att man kan se hur olika typer av t ex överlåtande påverkar dig och din skatt.

Ulrica kan också hjälpa till att upprätta olika former av avtal t ex kompanjonsavtal och samägandavtal.

Vad heter ditt företag?

Ulrica Mellergårds Juristbyrå. Det var svårt att komma på något bra namn då namnet ska visa vad företaget sysslar med och inge förtroende.

Var har du ditt kontor?

För närvarande har jag kontoret hemma, vilket har både för och nackdelar.

När startade du din firma?

För ett år sedan, men det är först nu jag arbetar på heltid med den.

Vad kostar det att gå till en juristbyrå?

Vissa typer av åtaganden har ett fast pris som t ex upprättande av testamenten, äktenskapsförord och bouppteckningar. Annars tar man betalt per timme. När det gäller större arbeten som ska göras kan vi även komma överens om ett fast pris.

Är det något annat som du tycker att du vill berätta?

Något som inte många vet är att i våra vanliga hemförsäkringar ingår det rättskydd. Då får man ekonomisk hjälp om man anlitar en jurist. Hemförsäeringen täcker en del av kostnaden.

Hur kan man få kontakt med dig om man behöver hjälp?

Adressen och telefonnummret är:

Ulrica Mellergårds Juristbyrå
Blomstergränd 117•141 44 HUDDINGE
Tel/ fax 08-711 48 55

Åland here we come

31/7 – 4/8 2002

Även i år skulle Åland få äran att få invasion av Snättringe SKs ungdomar och ledare. Som vanligt så träffades alla vid Tingshuset för att packa in sig i bilar och för att se till att alla cyklar och övrig packning fick plats. I år var det 27 ungdomar och ledare som skulle åka med och alla hade cykel med sig. Alla kom i tid och vi kunde starta färden mot Ålandsfärjan.

Onsdag

Vi hade återigen valt att åka tillbaka till Lumparland och bo på samma ställe som förra året. Skogarna är stora på Åland, tro't den som vill, och vi hade mycket mer att upptäcka på ön.

När vi kom fram till Lumparland möttes vi av en välkomstkommitté bestående av familjen Nilsson (Jonny, Ylva, Micke, Patrik och Martin). Efter att alla hade stoppat in sin packning i huset, valt sin sovplats (i år fick tjejerna sova på scenen) så var det dags för stafett. Ylva hade lagt en rolig stafett där

det gällde att hitta pyttesmå kontroller med bokstäver på. För att hitta dessa kontroller fick varje lag ett antal lappar med inritade ledtrådar. Det gällde sedan att snabbt hitta de gömda kontrollerna med hjälp av lapparna. Bokstäverna skulle sedan bilda en mening. Laget som jag var lagledare över vann, meningen de snabbt kom fram till var "Spring och bada". Det var en rolig och väldigt uppskattad stafett.

Efter stafetten blev det faktiskt bad i solnedgången. För ett gäng killar blev det lerinpackning och lerkastning. Roligt hade de

men den onda ungdomsledaren Agnera tvingade dem sedan att städa av bryggan som efter deras lek var full av lera.

Torsdag – träning i skogen, Linje OL och träning a' la Pasi Ikonen

Dagen började tidigt med frukost, det var många som hade valt gröt denna morgon, fler än vad vi hade anat. De hade nog insett att det skulle bli en tuff dag med Jonnys träningar så det var bäst att ladda upp med en rejäl frukost.

Det blev 2 träningspass denna dag. Första passet var linejorientering med start från huset. Andra passet var träning utan kompass. Till den träningen cyklade vi en bit bort. Det var många som muttrade över denna övning och hade svårt att förstå vad det skulle vara bra för, efteråt verkade det som att de flesta var nöjda med att de faktiskt hade tagit sig runt en orienteringsbana utan kompass. Det fungerade ju faktiskt väldigt bra att titta på kartan och naturen och ändå komma rätt. Kanske får vi fler i Pasi Ikonens fotspår.

Lerinpackad Mats

Inför träningspass.

Fredag – cykelutflykt med bad och fotboll

Fredag hade vi bestämt skulle vara vår fria dag med eventuellt ett kort träningspass på kvällen. Det visade sig sedan bli en tuff dag med både mycket cykling, bad och fotboll.

Vi började med att cykla ner till Långnäs, där vi sedan tog färjan över till Överö. Sedan blev det en cykelfärd mot Föglö, på vägen var vi tvungna att åka med ytterligare en färja. Alla kom med sista resan innan lunchuppehållet utom Per och Björn. Nu var det här en snäll färja, så den åkte över

igen och hämtade upp dem så att de slapp stå där och vänta

Efter ytterligare en stunds cykling kom vi fram till en liten badstrand med ett häftigt hopptorn. Alla rusade i vattnet och klättrade upp på hopptornet. En del hoppade från 5:an på hopptornet, väldigt högt, jag gick aldrig dit för då hade jag fått svindel. Från denna höjd hoppade en del killar samt några tuffa tjejer (Maria W-B, Jenny, Anna T och Sanna). Jag kom fram till stranden lite senare än de övriga och medan jag bytte om stod Martin Nyberg med fötterna i vattnet och

Bad från klippor,

Vi stannade för att äta pastasallad.

Kvällsdopp i solnedgång.

värmdede upp sig. Där hade han stått och tvekat länge. Martin hade stora problem med att doppa sig, det var väldigt varmt i vattnet men det tyckte inte Martin. När han såg att jag var på väg i vattnet fick han väldigt bråttom att doppa sig, han kunde ju inte var sämre än en ledare, speciellt inte när det var jag.

Efter badet uppträckte Larsa att han hade punktering, hur skulle det nu gå? Det var lång väg kvar hem, skulle han bli tvungen att gå hela vägen? En del ledare tänker på allt och Anders hade en extra slang med sig som passade precis till Larsas cykel, det räddade nog hans dag. Medan vi bytte om hann Larsa att byta slang och pumpa upp däck, snyggt jobbat!

Nu skulle vi stanna vid en fotbollsplan för att äta lunch och spela lite fotboll. Vi hade tagit med oss pastasallad som våra kockar hade tillagat. Det var väldigt gott och alla åt med god aptit. Sedan var det så dags för den prestigefulla matchen mellan "Tröjlaget" och "Anti-tröjlaget". Jag var med en liten stund i "Tröjlaget" men jag orkade inte med deras tempo så jag valde istället att lägga mig ner i gräset och slappa. Matchen höll på i 2*45 minuter! "Anti-tröjlaget" vann med siffrorna 16-8, inte helt rättvisa siffror. Det blev bad vid hoppturnet igen innan vi cyklade vidare till nästa färja.

Vid nästa färjeläge var det glassdags, vi

Match mellan Tröjlaget och Antitröjlaget.

tömde nog kiosken på deras glassförråd så de stackarna som kom efter oss blev utan glass. Sen var det ett gäng som ville stanna och bada igen och ett gäng som ville cykla hem.

Till slut blev det ett litet tappert gäng som stannade kvar för att bada. Vi hittade en liten mysig sandstrand. Där bjöds vi även på godis av Larsa. Resten tog färjan över till Svinö och cyklade sedan hem till huset på Lumparland. Fredrik tog tydligen helt slut på hemfärden och fick stanna vid en affär och proviantera. De passerade även några äppelträd. Fredrik och några av de andra killarna började palla äpplen, vilket gjorde Anders lite orolig. Tänk om landsfiskalen skulle dyka upp.

När vi alla åter var samlade vid huset var det så dags för kvällens träningspass och att räkna fästingar. Sofia "vann" dagens fästingliga, hon hade totalt haft 9 fästingar på sig.

Ungdomarna gjorde sig i ordning för att träna, några beklagade sig men inte alltför högljutt. Det slutade med att vi ledare inte orkade ordna någon träning, vi var väldigt trötta efter dagens utflykt och ingen protesterade när vi ställde in träningen. Vi avslöjade förstås inte att vi ställde in träningen pga. att vi ledare inte orkade.

Sent på kvällen kom Ulrica till Åland. Den kvällen somnade alla ovaggade.

Lördag – träning och lägerkavle

Träningen på morgonen hade Sofia och Therese planerat, det var ”Par i gaffel – golf-match”. Vi cyklade till en ny del av Lumparland som vi inte besökt tidigare. Träningen gick bra, alla sprang 2 och 2. Efter träningen tog vi oss ut till några klippor där vi badade och även kunde dyka ifrån klipporna.

På eftermiddagen kom Mika, Kristin och Toy till Åland. Efter lunch var det Lägerkavle hos ”Nyqvista”, hos Micke, Patrik och Martins mormor och morfar. Det var en spännande och rolig kavle, där deltagarna sprang olika många slingor. Efteråt fick vi låna Nyqvists brygga för att bada, vattnet blev väldigt grumligt efter det att alla ungdomar hade badat och busat. Toy stod på bryggan och skällde på alla som badade, till slut kunde hon inte motstå fresletsen utan hoppade också i vattnet (med lite hjälp).

Söndag – hemresa med hinder på vägen

Allt roligt har ett slut, även roliga läger. Det städades flitigt på morgonen av alla.

De första att lämna lägret var Sanna och

Per Tideman på väg mot växling i lägerkaveln.

Mia på väg ut på sin sträcka i lägerkaveln.

Mats, de skulle fortsätta semestra på Åland med Mika, Kristin och Toy. De packade sin bil, med det som fick plats, resten fick vi andra ta hem åt dem. Mika slängde upp cyklarna lite nonchalant på cykelhållaren. När han fick frågan om han inte skulle surra fast dem lite bättre så svarade han att det inte behövdes, de hänger så bra där bak. Vi vinkade av dem och en liten stund senare åkte även vi.

Efter en bit på vägen mot Mariehamn fick jag se att Pia stannat sin bil på vägen och var ute och plockade upp en cykel som låg på andra vägbanan. Det var ju Mats cykel! Jag ringde Kristin och frågade om de saknade något. De hade kommit en bra bit på vägen när de plötsligt hade upptäckt att det bara var en cykel kvar. Mika skulle nog ha surrat fast cyklarna. De fick vända och hämta upp det som var kvar av cykeln.

Vi andra fortsatte så vår resa mot färjan i Mariehamn. I väntan på att färjan skulle gå hann vi med ett besök i en småbåtshamn

där vi även alla åt glass. På färjan hem åt vi från Smörgåsbordet, väldigt gott. Sedan återstod endast bilfärd från Kapellskär till Huddinge och så var lägret slut för denna gång.

Det var ett roligt läger med toppen väder och underbara ungdomar. Som vanligt hade vi väldigt bra hjälp i köket av våra eminenta kockar och varje dag bjöds vi på superb mat.

Vi som var med: Anna M, Wilhelm, Patrik, Lars H, Niels, Jenny, Maria W-B, Anna M, Mats, Björn, Per T, Stefan, Alexander, Mikael, Edvin, Martin Ny, Sanna, Anna T, Fredrik, William, Lars B, Pia, Anders, Ulrica, Therese, Sofia, Per H, Mika, Kristin, Toy, Ylva, Martin Ni, Jonny och Agneta

Enligt välunderrättad källa så är Mats cykel ännu inte sig lik. Det jobbas fortfarande på den.

Lägerkavelvinnarna Micke, Wilhelm och Sanna.

Samling sista dagen med alla lägerdeltagare.

Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer

Huvudstyrelse

Ordförande: Leif Andersson	774 86 81
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Stefan Granath	
Kassör: Anita Persson	746 69 32

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Leif Andersson	774 86 81
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Stefan Granath	
Kassör: Anita Persson	746 69 32
Ledamot: Anders Mellergård	689 77 86
Ledamot: Beatrice Letfors	711 93 66
Ledamot: Jan Sjöström	530 337 42

Revisorer

Ordinarie: Lennart Bjursäter	39 61 36
Ordinarie: Claes Andersson	774 14 55
Suppleant: Anders Johansson	711 41 14

Tävlingskommittén

Ulf Stridh	711 59 93
Lars Cedérus (kartor)	711 50 44
Göran Johansson	774 29 28
Elin Svensson	711 42 90
Per Holgersson	779 81 39

Uttagningskommittén

Herrseniorer: Mats Fransson	779 49 51
Gubbar: Rune Rådeström	771 75 95
Damer: Therese Persson	746 69 32
Ungdomar: Jonny Nilsson	711 05 61
Agneta Holgersson	779 81 39

Ungdomskommittén

Agneta Holgersson	779 81 39
Lars Bjursäter	711 11 40
Carl Agesam	711 34 83
Jonny Nilsson	711 05 61
Marlene Blomqvist	774 86 81
Nina Nilsson	779 86 47
Kristin Morén	449 33 44
Anders Mellergård	689 77 86
Kerstin Eriksson	774 12 64
Stefan Tiderman	774 30 56

Träningskommittén

Göran Nilsson	779 86 47
Stefan Granath	
Rune Rådeström	771 75 95
Nadja Dahlström	070-459 06 23
Anders Bergmark	774 97 22
Karin Helander	731 53 93

Julgranskommittén

Lennart Bjursäter	39 61 36
Lars Olov Eriksson	711 99 71
Eero Kohvakka	774 83 81
Thomas Olofsson	711 61 47

Stugkommittén

Källbrink: Allan Nyberg	774 60 48
Material: Göran Johansson	774 29 28
Charlottendal: Ragnar Bergmark	774 55 94
Erik Westerberg	711 57 70
Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	746 82 58
Gösta Eriksson	711 46 26
Uthyrning: Roland Nyman	774 83 30
Klubbshop: Eva Andersson	746 76 30
Ann Märts	774 76 51
Sture Lantz	774 64 67

Webbgruppen

Webmaster: Leif Andersson	774 86 81
William Blomqvist	774 86 81
Fredrik Holgersson	779 81 39
Erik Paulsson	746 71 26

Skid-OL

Anders Bergmark	774 55 94
-----------------	-----------

Sponsorgrupp

Björn Silwén	711 49 70
Percy Deverot	608 14 46

Tävlingsanmälare

Leif Hermundstad	570 248 90
------------------	------------

Övrigt

Resultatkort: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Pressvärd: Svenåke Svensson	711 42 90
Elitkontakt: Elin Svensson	711 42 90

Telefonsvare: 774 75 53

(Information om träning, samling m m)

Telefon & fax, klubblokalen: 711 78 47

(Även möjlighet att lämna meddelanden till förenings-assistent.)